

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/7/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899374
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9013899374.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti odsúdenému P. V. pre zločin obchodovania s omamnými látkami ako spoluúčastník podľa § 13 tretí prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky a iné, v konaní o uznanie cudzieho rozhodnutia na neverejnom zasadnutí 3. decembra 2013 v Bratislave o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. októbra 2013, sp. zn. 1 Ntc 3/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného P. V. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Citovaným rozsudkom Krajský súd v Bratislave na základe návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky uznal podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 13. januára 2010, sp. zn. 063 Hv 85/09v, v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň z 5. augusta 2010, sp. zn. 20 Bs 224/10b, v časti, ktorým bol P. V. uznaný za vinného v časti A./ zo zločinu obchodovania s omamnými látkami ako spoluúčastník podľa § 13 tretí prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky, § 28a ods. 1 piaty prípad, odsek 4 číslo 3 zákona o omamných látkach Rakúskej republiky a v časti B./ zo zločinu krádeže za účelom zárobku z časti dokonanom a z časti v štádiu pokusu, z časti vlámaním podľa § 127, § 129 číslo 1, § 130 druhá veta, druhý prípad a 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky. Za to bol odsúdený podľa § 28 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a podľa § 28a ods. 4 zákona o návykových látkach Rakúskej republiky k trestu odňatia slobody vo výmere desať rokov, ktorého zvyšok vykoná na území Slovenskej republiky a pre jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na území Slovenskej republiky bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený ako oprávnená osoba podľa § 518 ods. 4 Tr. por. Uvedol v ňom, že toto rozhodnutie je v rozpore so zákonom. Podľa jeho názoru sa na území Slovenskej republiky nenachádza adekvátne zariadenie na výkon trestu odňatia slobody pre neho.

Namietal, že súd nepreskúmal jeho zdravotný stav a nie je spôsobilý vykonávať trest na území Slovenskej republiky. V Rakúsku je po konzultácii s lekárom zaradený do práce, ktorá je adekvátna jeho zraneniu. Z týchto dôvodov žiadal, aby bolo jeho odvolanie akceptované (č.l. 70).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného P. V. nie je dôvodné.

Krajský súd pri uznaní predmetného rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 13. januára 2010, sp. zn. 063 Hv 85/09v, v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň z 5. augusta 2010, sp. zn. 20 Bs 224/10b, postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 549/2011 Z. z.) a ktorá preberá zásady vyjadrené v Rámcovom rozhodnutí rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len Rámcové rozhodnutie rady).

Krajský súd svoje rozhodnutie riadne odôvodnil a odvolací súd sa so závermi súdu prvého stupňa plne stotožňuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri preskúmaní veci nezistil žiadne pochybenie krajského súdu. Boli splnené zákonné podmienky rozhodnutia príslušného krajského súdu, ktorým je podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. Krajský súd v Bratislave s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a/ zák. č. 549/2011 Z. z. - odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, po písomnom vyjadrení prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava (§ 15 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z.) a po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu (§ 17 ods. 1, veta druhá zák. č. 549/2011 Z. z.). Súhlas odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky sa nevyžaduje - § 16 ods. 1 písm. g/, § 2 zák. č. 549/2011 Z. z. a čl. 6 bodu 2 písm. a/ Rámcového rozhodnutia rady - súhlas odsúdenej osoby sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije.

V súlade s odôvodnením napadnutého rozsudku treba konštatovať, že nebol zistený ani žiadny dôvod na odmietnutie uznania vyššie citovaného rozsudku Rakúskej republiky na území Slovenskej republiky v zmysle § 16 zák. č. 549/2011 Z. z.

Krajský súd správne zistil pri posudzovaní obojstrannej trestnosti skutkov, že len skutky v časti A./ a v časti B./, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané, sú trestnými činmi, nakoľko skutok v časti C./ (prečin utajenia dokladov podľa § 229 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky) nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Následne tiež správne a v súlade so zákonom postupoval, keď požiadal justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko, či súhlasí s čiastočným uznaním rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 13. januára 2010, sp. zn. 063 Hv 85/09v.

Krajský súd v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil P. V. na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov, za ktoré bol odsúdený rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 13. januára 2010, sp. zn. 063 Hv 85/09v, bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselné trestné činy.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky odsúdeného P. V., že súd neskúmal jeho zdravotný stav, treba uviesť, že súd takúto povinnosť z hľadiska zákonných podmienok uznania cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky v zmysle zák. č. 549/2011 Z. z. nemá a z tohto hľadiska sú preto irelevantné.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie, ktoré podal odsúdený P. V. proti

rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. októbra 2013, sp. zn. 1 Ntc 3/2013 ako nedôvodné podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.